

Etapa 49. Zamora a Granja de Moreriela

Etapa de 41 quilòmetres. Després de compartir alberg amb Manuel de Sevilla del alberg Fuenteroble de Salvatierra i amb el company valencià, Carlos Llorenç amb qui hem compartim bons moments. Aquest mati faig l'etapa acompanyat d'en Carlos Llorens també bon caminant. Fem el camí per carretera fins a l'arribada. Molt poques coses a destacar, sobre tot a nivell paisatgístic, destacaré: l'embasament de Ricobayo, els pobles de Montemarta i Fontanilles de Castro, a part d'això, es una etapa molt trista, amb pocs arbres, això sí, amb molts camps de blat de moro, de gira-sols. Amb el company valencià, parlem de les expectatives polítiques que tenim a les nostres respectives comunitats autònomes i que esperem que hi hagin canvis el més aviat possible. A l'arribada coincidim amb en Valentin Martinez un ciclista, i un francès, en Marc Taesl, passem la resta del dia junts, ens ajuntem al bar del poble ja que fa molta calor i no hi ha ningú pel carrer.

Etapa 50. Granja de Moreriela a Santa Marta de Teras.

Etapa de 51 quilometres. Nova ruta, nou canvi de paisatge. Començo la Ruta per el Sanabres, torno a veure boscos i rius, el pas sobre el riu Elas és preciós, amb unes grans vistes. És un riu molt caudalós i destaco el pont que el creua, no hi ha cap dubte que estic gaudint d'unes vistes extraordinàries. Continuem pels boscos fins a Farantanos de Tabara, una vegada deixem enrere Bercianos, a l'alçada de Villanueva de las Peras, em fa pensar en els anys 60, amb el meu pare, al passar davant d'una vinya amb un paratge i característiques molt semblants a la que tenien els meus pares. Quins anys més macos els que vaig passar a la vinya del Gel amb els meus pares i germanes.

Continuo fins a Santa Croya, un poble petit que destaca per la seva imaginació, tant pels jardins, com per les piscines naturals aptes pel bany, rodejat de gespa i espais per a menjar. Deixem enrere el poble, a 1 quilòmetre, es troba Santa Marta de Tera, amb una església del segle XV de molta importància a la Comarca, per la seva bellesa romàntica. Aquí, em fan una entrevista pel diari de Zamora.

Etapa 51. Santa Marta de Tera fins a Mombuey.

Etapa de 36 quilometres. Etapa feta totalment per carretera. Per causes alienes a mi, sinó dels companys d'aquesta nit de l'alberg, em poso a caminar a les 5'30 hores, ja a les quatre es varen despertar per començar a caminar de ben d'hora. Tots els pobles que anem trobant, són pobles petits i de poquets habitants, destacar que en aquesta etapa no he pogut prendre ni un trist cafè amb llet fins a les 11'30 hores, ja que a molts poblets no hi havia ni un bar o els que he anat trobant estaven tancats.

A nivell paisatgístic, tot igual que ahir, boscos amb algun camp de cereals i esporàdicament petites plantacions de camps de raïms (són camps petits, així que crec que són de collita pròpia). Destacar una mica el poble de Rionegro, ja a 10 quilòmetres al final de l'etapa. Tinc moltes ganes d'abandonar Castella i Lleó i arribar a Galícia i al Cantàbric, se'ns dubte, soc un home de mar, tot i que m'agrada molt la muntanya.

Etapa 52. Mombuey a Requejo.

Etapa de 42 quilometres. Etapa feta tota per carretera envoltat de boscos de sureres i alzines en mig de la vall de Sanabria. Passo per diferents pobles, tots ells molt petits, alguns d'ells no tenen ni de bars o restaurants. Finalment arribo a la capital de la comarca, la Puebla de Sanabria, centre econòmic de la vall, que destaca per el seu castell i l'església. Poble envoltat de petits carrers antics tots adoquinats, molts dels seus carrers s'han convertit en centre turístic, per la gran quantitat de botigues i restaurants que hi ha. Una vegada acabada la visita obligada, enfilo cap a Requejo que em reb en mig de grans pins, veig que el canvi de clima s'acosta, ja començo a oloar el mar. Estic a l'espera de com respon el meu cos, ja que un portuguès que dos dies abans que jo, havia dormit a l'alberg de Monbuey, està ple de picades de «chinchas» i ha hagut d'anar a l'hospital a la Puebla.

Etapa 53. Requejo i A Gudinya

Etapa de 44 quilometres. Etapa feta per carretera amb canvi de paisatge, amb dues pujades de més de 500 metres, la primera pujada me l'ha trobo només començar fins que arribo a Padornelo i la segona, quan arribo a Candas. Des de els primers quilòmetres ens acompanya un vent fresc i humit que afavoreix la marxa. De l'etapa destaco, que no entenc perquè estan construint tantes infraestructures com la de l'ave ... Si hi ha una carretera poc utilitzada ja que passen pocs cotxes, a més a més tenen l'autovia... crec que haurien de mirar més per a no destruir tant els paisatges naturals de les nostres terres.

Sobre l'escrit d'ahir m'agradaria afegir dues coses molt curioses, la primera, als voltants del poble d'Asturianos, vaig veure passar 4 cervols, dos adults i dues cries, els vaig veure més d'una vegada mentre feia l'etapa però no em va donar temps a fer fotos perquè van molt ràpid, i la segona, que després de passar per dos pobles amb bars i restaurant a les 9 encara estaven tancats i la gent del poble deia que encara era molt aviat. Petons i una forta abraçada

Etapa 54. Gudinya a viladelrey

Etapa de 51 quilometres. Faig un canvi de ruta per arribar a Ourense en dos dies, per això, agafo la carretera N 525, tot i que he de recorre, més de 100 quilometres en dos dies. Aquesta etapa, fa que recordi 20 o 30 anys enrere, els paisatges gallec que veig, em recorda quan anavem d'acampada lliure amb vuit amics i els nostres respectius fills, tots ells molt petits, que anavem per les comarques de la Garrotxa, el Bages, el Ripollès ... Recordo com gaudien els nostres fills, començant pel meu fill David, que era el més gran, jugaven pels prats o al riu, acabaven totalment agotats, però molt feliços. Nosaltres, els adults feiem un canvi de xip, parlavem de les nostres coses, feiem excursions i passavem les nits tapats amb una manta i beben ron o conyac cremat, xerrant al voltant del foc. Només puc donar les gràcies a tots per aquells moments, per ser els meus amics i a tu Angelina, encara que no siguis entre nosaltres, sempre estaràs al nostre cor, sempre serem els 8. En algun moment, aquest pensament em fa plorar, perquè recordar molts d'aquells moments em fa sentir una gran alegria, perquè sempre em fet una gran pinya, per mi sou molt importants, sou grans amics.

Al arribar al poble de Verin, canvio de pensament, aprofito per descansar una estona, i continuar caminant fins Transmiras per una pujada de 12 quilometres. A la sortida del poble, els camps s'omplen de vinyes de raïms, on els Pazos fan la seva pròpia collita i marca de vi. Agafo la pujada amb tranquil·litat, la calor comença a intensificar, fins arribar a Viladelrrei on està l'alberg. A més, pel camí descobreixo que aquesta zona està considerada per la comunitat europea, com a camí europeu de la castanya, per la gran quantitat d'arbres que hi ha a la zona.

Etapa 55. Viladelrrei a Ourense.

Etapa de 52 quilometres. Després dels pensaments tant bonics que vaig tenir ahir, però molt dur per les dues fortes pendents que hi havia, avui toca una altre jornada llarga per arribar a la capital, Ourense. Referent a la caminada tot va correcte, continuo per la nacional anant pràcticament sol excepte els últims quilòmetres a l'arribada a Ourense, deixo enrere els boscos i continuo la part final del trajecte d'ahir amb una barreja d'hortes de patates (en aquesta zona són molt bones), cols, enciam i continuen les vinyes de raïm, tot i que amb menys intensitat, el que continua són els castanyers. El camí te moltes pujades i baixades amb llargues carreteres que no s'acaben mai. Al llarg del trajecte passo per dos pobles bastant grans, com Ximzio de Limia i Alliariz, la resta són petits poblets amb poc més de 200 o 300 habitants, aquí en diuen consells, no els hi diuen pobles En la província s'he anomenen consells a la formació d'aquest petits pobles, tenen ajuntament i una església i poca cosa. Al fer les compres a la ciutat d'Ourense amb trobo amb tres matrimonis de Barcelona, amb qui compartim una estona i els explico el projecte Solidari i ens fem uns foto col·lectiva.